

N:o 208.

Af Herr A. J. Sandstedt: Om beviljande af anslag till aflönande af en lärare eller instruktör i sprittillverkning.

Under åberopande i alla delar utaf min vid sistlidna riksdag under N:o 313 väckta motion, får jag densamma äfven vid denna riksdag härmed förnya.

Den invändning, som jag hörde mot nyttan och befogenheten af mitt förslag, bestod hufvudsakligen deri att man trodde att intet skulle vinnas dermed. Jag är dock lyckligtvis nu i tillfälle bevisa motsatsen. Utländningar hafva nemligen intagits af enskild person för att undervisa uti bränvinsbränning. Betydligt bättre resultat har redan ernåtts, men då lång tid erfordras innan allt kan blifva så ordnad att högsta möjliga utbyte fås, måste jag förbehålla mig att till Utskottet få inkomma med fullständiga bevis öfver de erhållna resultaten, jemförda med den förut varande Svenska brännmästarens. Jag är öfvertygad att minst 25% högre utbyte kan erhållas ur produkterna än förut och att således millioner Riksdaler skulle årligen vinnas genom införande af en förbättrad bränvinsbränning.

Redan nu är jag i tillfälle bifoga intyg från äldre Svenska brännmästare, som bevisat undervisningen i de nya methoderna, hvaraf synes att en fortsatt undervisning är nödvändig.

Sedan bränvinskonsumtionen inom landet i hög grad aftagit, torde det blifva af ännu högre vigt att förbättrade bränningsmetoder införas, att bränvin här kan tillverkas lika billigt som i andra länder, hvarigenom export deraf möjliggjordes och då ett större bolag bildats i hufvudstaden för att tillverka sprit till export, så synes mig att det begärda anslaget till en lämplig undervisare just nu behöfdes.

Under förbehåll att i Utskottet få framlägga vidare bevis och upplysningar föreslår jag

att 4 å 5,000 Riksdalers lön på stat beviljas åt en lärare, som förstår att vetenskapligt och praktiskt ur alla slags produkter uttaga högsta möjliga quantum sprit och hvilken person

finge af bränvinsproducenterna hos Landtbruks-akademien eller Landshöfdinge-embetena requireras mot lämplig ringa ersättning för hvarje förrättningsdag, i likhet med hvad som nu finnes föreskrifvet för landtbruksingenjörerna.

Om remiss till vederbörligt Utskott af denna min motion anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1869.

A. J. Sandstedt,
från Jönköpings län.

N:o 209.

Af Herr M. G. Wallén, om ändring i 23 § Riksdags-ordningen.

Då inom detta års slut val af nya ledamöter till Andra Kammaren förestår och således sådana förändringar uti Riksdags ordningen kunna göras, hvilka icke, efter mitt förmenande, i vissa fall bort företagas innan den första valperioden tilländagått, så har jag, som i alla rimliga fall uppriktigt önskar all möjlig besparing i användandet af Statens medel, trott mig böra föreslå nedläggning uti det arfvode, som Andra Kammarens ledamöter nu åtnjuta.

Jag manas härtill af den missbelåtenhet man i landsorterna hyser deröfver, att riksdagsarfvodena nu äro för höga och för Staten för mycket betungande. Detta är synnerligen i ögonen fallande, när man erinrar sig de arfvoden, som utgingo under de gamla Ståndsriksdagarne, då nemligen Preste-Ståndets representanter, med kanske få undantag, icke hade mera än 7 R:dr R:mt, eller till och med derunder, om dagen; då med de flesta ledamöterna af Borgare-Ståndet ett alldeles lika förhållande egde rum, med undantag för ombuden från de större städerna i riket, der högre arfvoden beviljades, men af många riksdagsmän icke uttogos utan skänktes till kommunen, åtminstone känner jag speciellt att sådant skett både i Stockholm och Göteborg. I Bonde-Ståndet hörde man sällan omtalas högre arfvoden för riksdagsmän än 7 R:dr om dagen, men oftast vida derunder.